

E TÂZIU...

1. E tâ-ziu, ră-tă-cit bat la porți de du-ri, Ca-ut loc de o - dih-nă și nu gă-sesc,
2. E tâ-ziu, în-se-tat tot mai ca - ut iz - vor, Se-tea să-mi po-to-leas-că și nu gă-sesc,

Lu-mea m-a-lun-gă din ce - tă - țî - le ei, I - ni - ma mi - se - frân-ge, la drum iar por-nesc—
Lu-mea mi-n-tin-de cu-pa morții să beau, Nu-mai la - cri-ma-mi spu-ne la drum să por-nesc.

1. Mergi'na-in-te nu te te-me de dru-mul pus-tiu, Dru-mul Goł-go-tei sin-gur L-a ur-cat și I
2. Nu ai tea-mă că po-va-ra e prea grea de dus Și-n-se - tat vei ră-mâ-ne prin pus-tiu ar-ză

-sus, Pri-veș-te la cru-ce, fo-cul ei în-că viu Lu-mi - nea-ză că-ra-rea că - tre ța-ra de sus.
-tor, "Mi-ese-te" pe cru-ce, a stri-gat și I - sus Și de-a-tunci a - pa vie-ții cur-ge-n tai-nic iz-vor.

